БОЛАЛАР УЧУН ШЕЪРЛАР

САЛОМ

Мен саломман, Саломман.
Оламдай кенг Оламман.
Мени айтиб Юрганни
Одам қила Оламан!

АССАЛОМ, ТОНГ!

Эрта тонгдан Турар синглим
Ҳилола.
Дейди: – Атроф –
бунчалар ҳам Зилол-а?
Дарахтларда қушлар учиб
Юради.Тонг—саҳарни
Улар қам хуш кўради.
Оқтовларга қараб тўймас кўзларим.
қизарибди-Уфқ гўё Юзларим.
Сочларимни Тортқилайди Шамоллар.
Қандай яхши Тонгги ширин
Хаёллар!
Эрта тонгдан Турар синглим Ҳилола.
Эркалатиб Дегим келар: –Гуллола!

ЕР

Мен Ерман,Ерман,
Боғ бўлсам дерман.
Тупроғимни-чи,
Олтинга берманг!
Метн Ерман,Ерман,
Тоғ, дала, қирман.
Кўзингиздаги
Чиройли нурман.
Мен Ерман,
Ерман,
Қўшиқман, шеърман.
Одамлар менда
Бахт топсин дерман!

ДУНЁ – УЛКАН АТИРГУЛ

Дунё — улкан атиргул,
Ҳидлайлик, ҳидлайлик.
Ҳидламоқдан бир нафас
Тинмайлик, тинмайлик.
Оҳ-оҳ, хушбўй экан, деб
Қувнайлик, қувнайлик,
Дунё — улкан атиргул,
Узмайлик, узмайлик!

ОҚТОВЛИКЛАР ҚЎШИҒИ

Тоғнинг шундай этагида
Қишлоғимиз.
Жимир-жимир қайнаб ётар
Булоғимиз.

Ўнгурларда ўтлар кўзи,
Улоғимиз.
Гул лолага тўлиб ётар
Ҳар ёғимиз.
Келиб туринг, бўлиб азиз
Ўртоғимиз.
Ҳадя бўлсин Сизга меҳру
Қаймоғимиз!

ЮРТИМ ҚЎШИҒИ
Тоғлари гўзал юртим,
Боғлари асал юртим.
Япроқларинг мадҳингга
Тўқийди ғазал, юртим.
Қирларинг қизғалдоқзор,
Сойларингда қўшиқ бор.
Қайси дилни куйлатмас
Сендаги гўзал баҳор?!
Ёмғир ёғиб турганда
Осмонингда турланган
Камалакдир, камалак,
Кўриб қўйсин кўрмаган!

БАХТЛИ БОЛАЛАРМИЗ
(Қўшиқ)

Бахтли болалармиз,
Кулган лолалармиз.
Олис юлдузни ҳам
Аста ололармиз.
Бизни қўллар эл-юрт,
Порлар дилларда ўт.
Олган баҳойимиз
Нуқул «5» билан «4».
Бахтли болалармиз,
Кулган лолалармиз.
Куйлаб тошларга ҳам
Туғён сололармиз!

ТУРОН ҚЎШИҒИ
(Биргаликда куйлаш учун)

Тингла, эй жаҳон,
Куйлайди Турон!
Мустақил бўлди
Гул Ўзбекистон.

Боғлари баҳор,
Муаттар наҳор.
Қардош элларга
Жилмайиб боқар!

Тингла, эй жаҳон,
Куйлайди Турон!
Ушалди неча
Юз йиллик армон.

Тошкентим — онам,
Пойтахтим чаман.
Қутлайман янгроқ
Қўшиғим билан!

Тингла, эй жаҳон,
Куйлайди Турон!
Энди йўлимиз
Ойдин ва равон.

Омон бўл, Турон!
Бўстон бўл, Турон!
Жумла жаҳонга
Достон бўл, Турон!

ВАТАН – ОНАЖОН

Ватан — онажон,
Сенсан жонажон.
Меҳрибонимиз
Ўзинг ҳар қачон.

Шаҳру қишлоқсан,
Кўм-кўк ўтлоқсан.
Шовуллаб ётган
Кумуш ирмоқсан.

Пахтазор ерлар,
Лолазор қирлар
Шунчалар гўзал–
Тушларга кирар!

Ватан – онажон,
Сенсан жонажон.
Куйлаймиз сени
Тургунча жаҳон!

СУВ

Шилдир-шилдир этади сув,
Куйлаб ерни ўпади сув.
Гўё олтин рубобини
Тиним билмай чертади сув.

Олисларга оқиб кетар,
Юзида барг қалқиб кетар.
Чанқаб ётган ғўзаларга
Оҳ-оҳ, қандай ёқиб кетар!

Сувдай яхши бўлсам қани,
Чаман бўлиб кулсам қани.
Сувдай ширин жон Халқимга
Тинмай хизмат қилсам қани!

Шилдир-шилдир этади сув,
Боғ оралаб ўтади сув .
КУЙЛАБ ЕРНИ ЎПАДИ СУВ!

ВАТАН ШЕЪРИ

Ватан– бизнинг юрагимиз,
Ватан–бизнинг бахтимиз.
Шу Ватанни онамиздай–
Қадрлашга ҳаьушмиз.
Шу Ватан гул қучоғида
Яшаяпмиз, яшаймиз.
Ким унга кўз олайтирса,
Яксон қилиб ташлаймиз!

ЎЗБЕКИСТОН – ГУЛ ДИЁР!

Ўзбекистон–бол диёр,
Ҳамма унга лол диёр!
Юракларда бир умр
Чаман булиб қол диёр!
Ўзбекистон —гул диёр!
Шодон ўйнаб кул диёр.
Жоним онажонимдир
Жондан азиз шул диёр!

ЎЗБЕКИСТОНИМ
Мустақил юртим,
Боғларинг баҳор.
Мадҳингни кўйлаб,
Шовуллар анҳор.
Боғингдан қушлар
Учмасин чўчиб.
Куйласин сенда-
Шохма-шох учиб.
Ўзингсан онам,
Жаҳоним, жоним,
Истиклол юрти
Ўзбекистоним!

МЕНИНГ САМАРҚАНДИМСАН!
Самарқанд дейилганда,
Фахрланар ер юзи,
Ер юзининг чиройи —
Самарқандимнинг ўзи.

Яшнаб турар боболар
Қуриб кетган Регистон.
Бундай улуғ совғани
Билмайди ҳали жаҳон.
Нега қувонмай ахир,
Менинг Самарқандимсан,
Ширинликда тенги йўқ –
Асалимсан, қандимсан!

ЎЗБЕК ТИЛИМСАН
Жону дилимсан
Мен куйламай, ким куйлар,
Кўнгил гулимсан,
Завқин жаҳонга сўйлар?
Жоним элимсан —
Номини жаҳон билар —
Ўзбек тилимсан!

Алишер бобом
Тузиб энг улкан давлат,
Ишлатган калом,
Қучолган тенгсиз шуҳрат,
Дилимга илҳом
Илмни қилган ҳурмат
Ўзбек тилимсан!
Буюк Темур бобом бор!
Давлатим тили,
Самарқандни боғ этган,
Элимнинг дили,
Эл кўксини тоғ этган,
Гулларнинг гули —
Дўстлар кўнглин чоғ этган
Ўзбек тилимсан!

ЧИЛЛИКЧИДАЙ ҚИШЛОҚ БОРМИ
Айланиб чиқ Ер юзини,
Чилликчидай қишлоқ борми!
Сайр эт кеча-кундузини,
Чилликчидай қишлоқ борми!
Ўртасидан ўтар шўх сой,
Осмонидан кетмас ҳеч Ой,
Қизларининг қошлари ёй,
Чилликчидай қишлоқ борми!
Бир ёни: Мулк, Қоронғовул,
Бир ёни: Жонроҳат – бир гул,
Одамлари зап оқкўнгил,
Чилликчидай қишлоқ борми!
Бозор ака дегани бор,
Кулса, Қуёш кулиб боқар,
Узумзору шафтолизор —

Чилликчидай қишлоқ борми!
Қоронғулсой ҳам Кўрғонсой
Чиройига қўшар чирой,
Кўрган ҳайрон деб: – Ёпирай,
Чилликчидай қишлоқ борми!
Қўлга олиб шўх олтин тор,
Куйлайверган билан Олқор —
Таърифлари битмас зинҳор,
Чилликчидай қишлоқ борми!

Қишлоқ
Қишлоқман, қишлоқ, ҳар ёғим-ўтлоқ.
Бир келинг толлар — ёзганда япроқ.
Қишлоқман, қишлоқ, менда мўл қаймоқ.
Қаймоқ яласанг, келавер, ўртоқ!
Қишлоқман, қишлоқ, қўйнимда ирмоқ
Шилдираб куйлаб — ётади ҳар чоқ.
Қишлоқман, қишлоқ, демайин узоқ —
Бир келиб кетган бўлар кўнгли чоғ!

ТОҒ ЁНИДА - УЙИМИЗ!
Тоғ ёнида уйимиз,
Майса-гилам йўлимиз.
Лолазорга етади
Узатганда қўлимиз.
Тоғ ёнида уйимиз,
Жилға — майин куйимиз.
Тоғимизда сайр этиб,
Равочга бир тўйингиз.
Тоғ ёнида уйимиз,
Муздек булоқ сувимиз.
Биз ёқларга келсангиз,
Шу кун байрам, тўйимиз!

БУЛОҚЖОН
Тўғри сўздан тиниқсан,
Ширинликда иликсан,
Камтаринсан, синиқсан,
Булоқжон.
Барчага тенг сувинг бор,
Бирам ширин куйинг бор,
Тоғ бағрида «уйинг» бор,
Булоқжон.
Оқавер, ҳеч толмагин,
Селдан ўрнак олмагин,
Элга ташвиш солмагин,
Булоқжон!..

Қишлоғим
Ҳовлимизда бир қўра
Қўй-қўзи, эчкимиз бор.
Қирларда ўтлатаман

Ҳар йил келганда баҳор.
Қўзичоқ, улоқчалар
Қирда чопиб юришар.
Дикир-дикир сакрашиб,
Тоза маза қилишар!
Қўзичоқ-улоқчалар
Менга жуда ёқади.
Қоп-қора кўзчалари
Билан майин боқади.
Ҳовлимизда бир кўра
Қўй-қўзи, эчкимиз бор.
Қирга ҳайдаб кетаман
Ҳар йил келғанда баҳор.
Улар ўтлаб юрганда
Қирлардан думалайман.
Гоҳо чалқанча ётиб,
Турналарга қарайман.
Шабнамларга чайилиб
Ётар менинг қишлоғим.
Қишлоқларнинг баридан
Ўтар менинг қишлоғим!

ТУРНАЛАР
Кайтиб келар яна турналар,
Айтиб келар қушиқ, яллалар,
Қўшиқлари дилни аллалар,
Турналар,
турналар,
турналар!
Арқон бўлар, гилам бўлишар,
Улар келиб, кўнгил тўлишар,
Осмонларга бирам ярашар
Турналар,
турналар,
турналар!
Қалдирғоч бор қанотларида,
Зўр қудрат бор саботларида,
Ҳаловат йўқ ҳаётларида,
Турналар,
турналар,
турналар!

ҚУЁШНИНГ НУРИ
Биз — Қуёшнинг нуримиз,
Тонгда туриб кўрингиз.
Бизни қанча севсангиз,
Узун бўлар умрингиз.
Биз — Қуёшнинг нуримиз,
Дунёнинг сururимиз.
Ҳаёт деган лолани
Ўпибгина юрибмиз.

Биз — Қуёшнинг нуримиз,
Бизни яхши кўрингиз.
Кафтингизга тўлдириб
Мириқиб симирингиз.
Биз — Қуёшнинг нуримиз,
Беғубормиз, тўғримиз,
Сиз ҳам софсиз, болалар,
Узун бўлар умрингиз!

ҚУЁШ – ОНА
Олам уйининг
Чироғи – Қуёш.
Онадай у ҳам Меҳрибон, ювош.
Одам уйининг Чмроғи–она.
Икки Қуёшга Бизлар парвона.
Чарақлаб турсин Шу икки Қуёш,
Улар бор экан, гуллар ҳатто тош!

ТИНЧЛИК ҚЎШИҒИ
Тинчликман, тинчлик,
Энг ширин қўшиқ.
Мен билан яшнар
Гул каби ёшлик.
Тинчликман, тинчлик
Энг гўзал қўшиқ.
Иқбол қасрида
Мен–олтин эшик.
Тинчликман, тинчлик,
Энг азиз қўшиқ.
Мени Ер юзи
Куйлайди жўшиб!

ЯХШИЛИККА
Юзинг бўлса
Йиғлай-йиғлай
Ўпардик.
Чаман бўлсанг,
Кумуш сувлар
Сепардик.
Йироқ кетсанг,
Умр бўйи
Кутардик,
Яхшилик,
Яхшилик,
Яхшилик!
Тўлдиравер
Ер юзини,
Осмонни.
Бахтиёр эт
Бахтга ташна

Инсонни.
Баҳор бўлсанг,
Сен билмагин
Хазонни,
Яхшилик,
Яхшилик,
Яхшилик!

НОН ҲАҚИДА

Мен-ку мўлман бу юртда,
Ўзбекистон–гул юртда.
Қулоқ солинг сўзимга:
-Мўлманми ер юзида?
«Бир бурда нон...» деб юрган,
Нон эмас, ғам еб юрган
Озми бола-чақалар,
Кўзида ёш ҳалқалар?
Ҳатто неча-неча жон
«Нон...» деб бўлмоқда қурбон.
Тугарми бу ҳикоя?..
Айтганим каби боя,
Тўғри, мўлман, бу юртда,
Ўзбекистон–гул юртда.
Мўл экан, деб ҳатто мол-
Еса, бу нечук увол,
Тўкин-сочин тўйларда,
Десам «эл-ку, уялар»
Бўлаяпман-ку исроф,
Қайга йўқ олди инсоф?
Ўтмишда-ку боболар
Мени энг аъло гавҳар
Деб кўзига суришган,
Борим баҳам кўришган.
Мана, келиб бахтли кун,
Ҳамма ёқ — сочин-тўкин,
Бироқ унутманг қадрим,
Тун-кун оширманг дардим.
Айтинг болаларга ҳам:
Нонни авайла, болам!

БОР БЎЛ, ЯХШИЛИК

«Энг ширин нима?..»
Ўйлар Наима.
Қовунми ё бол,
Ё ширин хаёл?
Она алласи,
Ё тонг палласи?
Куйми, шафтоли,
Қайси ширали?
Ёқимли сўзми,
Қаймоқли музми?

«Энг ширин нима?..»
Ўйлар Наима.
... Ҳа, топди охир:
Яхшилик! Ахир
Энг ширин нарса,
Энг ширин нарса!
Гул-гул очилиб,
Бор бўл, Яхшилик!

НОН

Кўзга суртамиз
Увоғингни ҳам,
Асалда ҳам йўқ
Сендаги хуш таъм
Тўкин-сочинмас
Сенсиз бу олам,
Нон, нон, нон!
Тандирдан чиқиб,
Ой каби кулгин,
Дастурхонимиз
Безаги бўлгин,
Барчага етиб,
Ортиб ҳам қолгин,
Нон, нон, нон!

ОНАЖОНИМ

Туни бўйи алла айтиб
Ухламаган — ўзингиз.
Уйқуларга тўймаганми
Шу чиройли кўзингиз?
Ухласам ҳам, ўхламасам,
Ширин бўлган сўзингиз.
Шунинг учун ажинларни
Тез туширган юзингиз.
Онажоним, гуллар билан
Тўлсин босган изингиз!
Энди сизга парвонадир
Ўғлингиз-у қизингиз.

САЛОМ, МАКТАБ!

Қувнаб роса дам олдик
Ёз бўйи.
Бунча маза тоғларнинг
Сой-куйи.
Кучимизга куч йиғдик
Лагерда.
Бундай гўзал жой айтинг
Қаерда?
Тоғлар кезиб ўлкани
Ўргандик,
Ҳар хил тошлар тўплашиб
Юргандик,

Бир гулга дуч келдик, нақ
Келинчак.
Сўраб билсак, бу экан —
Наъматак.
Ойбек бобо мақтаган
Гул экан.
Тоғлар бошидаги тож
Шул экан.
Яна келдик бағрингга,
Онажон.
Салом, Мактаб, Муаллим —
Меҳрибон!

МАКТАБИМИЗ БОҒИДА
(Кўшиқ)
Мактабимиз боғида
Бизлар гулу лоламиз.
Маърифат қучоғида
Яйраб билим оламиз.

Илм нурин устозлар
Онгимизга сочади.
Китоб, қоғозлар бизга
Бахт эшигин очади.

Мактабимз боғида
Мудом эссин шамоллар.
Шамоллар қучоғида
Ўсамиз биз — болалалар!
Самарқанд.

БОЛАЖОНЛАР БАЙРАМИГА

Бугун шеър, қўшиқ
Байрами, дўстлар!
Қўшиғимизни
Тинглар олислар.
Олтмиш йилликни
Куйлаймиз шеърда.
Истиклол куйи
Янграр Саройда.
Ўсмирлар куйлар:
Яша, эй Ижод!
Сен билан яшнар
Бу гулгун ҳаёт!
Бугун шеър, қўшиқ
Байрами, дўстлар!
Шўх даврамизга
Қўшилингизлар!

ФЕРУЗЖОН ЎҒЛИМ
Қорачадан келган кўзлари қорам,

Қараб туришлари- бир дунё ором,
Феруздек сендан ҳам баҳр олсин олам,
Ферузжон ўғлим!
Қорачадан келган қора мағизим,
«Дада, дада!» деган бол-асал сўзим.
Жажжи бўйларингдан айланай ўзим,
Ферузжон ўғлим!
Ўзимдек ҳар қачон кулиб турасан,
Кулганда Қуёшча бўлиб турасан,
Қанийди ДУНЁНИ НУРГА ЎРАСАНГ,
Ферузжон ўғлим!

ЕР ЮЗИ- ТИНЧЛИК БОҒИ

Ер юзи — Тинчлик боғи,
Ер юзи – Дўстлик боғи.
Ер юзилик болалар
Бу боғнинг гул, япроғи.
Бу боғ яшнасин, кулсин,
Меҳр нурига тўлсин.
Бу боғдаги шамоллар
Атир шамоллар бўлсин.
Бу боғ асло сўлмасин,
Чаман бўлиб гулласин,
Бу боғ ДЎСТЛИК БОҒИдир
Уни ҳамма ўйласин!

ЗАРАФШОНИМ
(Қўшиқ)

Оқар яйраб,
Оқар сайраб,
Сочин тараб
Зарафшоним–
Шараф–шоним!
Суви–шарбат,
Куйи- санъат, Бўйи– жаннат
Зарафшоним–Шараф-шоним!
Оқар доим, Йўли ойдин,
Онажоним: Зарафшоним–
Шараф–шоним!

САЛОМ, МАКТАБЖОНИМИЗ
Билимларга конимиз,
Ойдек чароғонимиз,
Севимли маконимиз,
Салом, мактабжонимиз!

Сени қучсак, соз бўлар,
Қанча қучсак, оз бўлар.
Сенда кулар орзулар,
Салом, мактабжонимиз!

Таътилда хўп яйрадик,
Булбул бўлиб сайрадик.
Тоғларда сайр айладик,
Салом, мактабжонимиз!

Сенсан бизнинг бахтимиз,
Аъло ўқиш — аҳдимиз.
Қучоғингга қайтдик биз,
Салом, мактабжонимиз!

БИРИНЧИ МУАЛЛИМИМ

Офтобимиз, Ойимиз,
Сўзлари мулойимсиз.
Омон бўлинг доим Сиз,
Биринчи муаллимим!

Дарсда шовқин солмаймиз,
«Икки» баҳо олмаймиз.
Биз Сизни ардоқлаймиз,
Биринчи муаллимим!

Биз бўлсак аҳил, иноқ,
Аълочи, камтар, қувноқ,
Сочингизга тушмас оқ,

Биринчи муаллимим!

Этолмасак Сизни шод,
Кўнгил уйингиз обод,
Қарздормиз умрбод,
Биринчи муаллимим!

ШЕЪРИЯТ ТЎГАРАГИ

Сени жондан севамиз,
Сенга тез-тез келамиз,
Шеърият сирларидан —
Сенда таълим оламиз.

Олқор Дамин–раҳбари,
Шеър ҳақида гаплари.
Унинг яхши кўргани —
Болалар шеър дафтари.

Кўриб берар шеъримиз,
Севимли шоиримиз,
Шунинг учун ўрганиб–
Боряпмиз ҳар биримиз.

Адабиёт —жонимиз,
«Наъматак» — бўстонимиз.
Шеър билан нурга тўлар

Еримиз, осмонимиз!

ШАҲНОЗАХОН
Шогирдим бор–Шаҳноза.
Ўзи доно қиз Роса.
Яйраб шеърлар
Айтганда
Жаранглайди
Овози.
Шеър, қўшиқни
Севади.
Тўгаракка
Келади.
Шаҳнозахон
Улғайиб,
Шоира қиз
бўлади!

ЎРИКНИНГ ГУЛИ
Биз—ўрикнинг гулимиз,
Маза қилиб кўрингиз!
Бунча гўзал экан, деб
Хаёл суриб турингиз.
Қордай тоза, оппоқмиз,
Ёниб турган чироқмиз.
Асаларилар билан
Жуда қалин ўртоқмиз.
Ҳали ўрик бўламиз,
Ҳил- ҳил бўлиб турамиз.
Сиз нимага солсангиз,
Ўшаларга тўламиз.
Ҳозирча биз гуллармиз,
Қизғиш, оқиш кулармиз.
Агар тинглай олсангиз,
Секингина куйлармиз!

ШАЛОЛА ВА БОЛА
– Шалолажон, шалола,
Сувингдан бер пиёла...
– Бир пиёла ҳам гапми,
Барини ич, ҳой бола!
– Бир пиёла бас менга,
Мингдан-минг раҳмат сенга!
Қолганини қолдирдим
Сон-саноқсиз дўстимга.
– Инсофингга қойилман,
Юзинг нурга чайилган.
Озроққина берақол
Қалбмигдаги майиндан!

–Ўзингмайин, шалолам,
Сўзинг майин, шалолам.
Сендай сулув бўлса, оҳ,
Қандай яхши бу олам!

РУБОБИМ

Рубобжоним, рубобим,
Жондан азиз ўртоғим.
Сени чалсам қувониб,
Қайнар кўнгил булоғим.
Рубобжоним, рубобим,
Симлари нур офтобим.
Оҳангларга лиқ тўлган
Рубоб деган китобим.
Рубобжоним, рубобим,
Кўнгли баҳор ўртоғим.
Сени чалсам, бир дунё –
Гулга тўлар қучоғим!

ҲАЙРОН ҚОЛГАН БОЛА

Мен ҳайронман:
Бунча яхши гул!..
«Ананай!» деб
Узатаман қўл.
Мен ҳайронман:
Бунча яхши тол!..
Қучгим келар
Эсганда шамол.
Мен ҳайронман:
Бунча яхши куй!..
Тинглайверсам
Суриб ширин ўй.
Мен ҳайронман:
Бунча яхши шеър!..
Онажоним,
Ўзинг айтиб бер!

ҲАММА ҲУНАР СЕВИМЛИ

Ҳунарнинг ёмони йўқ,
Бири биридан улуғ.
Ўқитмаса устозлар,
Ё бўлмаса ошпазлар,
Новвойлар нон ёпмаса,
Ё деҳқон ер чопмаса,
Бастакор ёзмаса куй,
Ё чўпон боқмаса қўй,
Даволамаса доктор,
Рол ўйнамаса актёр,
Қўшиқ ёзмаса шоир,
Китоб этмаса ношир,
Тўқимаса тўқувчи,

Ё тикмаса тикувчи,
Қурувчилар қурмаса,
Спортчи югурмаса...
Касблар кўп хуллас калом,
Санаб бўлмас номма-ном.
Бири бўлмаса агар,
Ўйланг, ҳаёт не бўлар?!
Бири бирига эшдир,
Шу сабаб ишлар «беш»дир.
Йигитга оз етмиши,
Юз ҳунарли—эр киши.
Ёшлик югуриб ўтар,
Касб эгалланг, ёш дўстлар!

МАКТАБДАН КАЙТИШ
Уч-тўртта «2» олиб,
Хотиржам келар Толиб.
Ҳеч нарса бўлмагандай
Қўлин чўнтакка солиб.
Қизиқ, аълочи Ғолиб
Биттагина «4» олиб,
Келар ютиб ёшини,
Бошини қуйи солиб...

ДАФТАР
Оқ юзимни
Доғ этаман
Сиз учун.
Доғ-мас, чаман–
Боғ этаман
Сиз учун.
Нима қилсам,
Камлик қилар
Сиз учун.
Яхши кўриб,
Бўлдим дафтар–
Сиз учун!

МАНЗУРА
Порлаб турар Манзуранинг кўзлари,
Атиргулни эслатади юзлари.
Сўзлаганда тилларидан бол томар,
Ё асалга беланганми сўзлари?!

Ниҳол дейсиз қоматини кўрганда,
Қуёш дейсиз кулибгина турганда.
Капалаклар сочларига қўнади
Гуллар териб боғ оралаб юрганда.

Қачон кўрманг: қўлларида китоби,
Кекса-ёшни қувонтирар одоби.
Салом берар хоҳ таниш-нотанишга,

Чақирсангиз, «Лаббай!»-унинг жавоби.

Шундай қизга кимнинг келмас ҳаваси,
«Она қизим!» деса арзир дадаси.
МАНЗУРАдек ширин қизлар кўпайса,
Хурсанд бўлар ота-она ҳаммаси!

САНЪАТ ҒУНЧАЛАРИМИЗ

Менинг икки синглим бор:
Адолату Саодат.
Бири қўшиқ куйласа,
Бири ўйнар қиёмат.

Улар айтган қўшиқни
Ёзиб беради укам.
Оиламиз санъатни–
Ёқтиради жуда ҳам.

«Исминг нима?» дейсизми?
Менинг исмим — Фароғат.
Шеър ёзувчи укамнинг —
Исми бўлса, Каромат.

ДУНЁ ВА БОЛАКАЙ

Уч-тўрт бола
Бир болани
Қўшмадилар ўйинга.
Бири бўлса:
– Бор, кетавер,–
деб юборди,– уйингга!
Изза бўлган
Болакайнинг
Кўзи жиққа ёш бўлди.
Бу дунёнинг–
Бағри унга
Биринчи бор тош бўлди...

ИККИ ҚУМРИ

Икки қумри нонушоқни
Еяр эди.
Тумшуғи-ла чўқиб-чўқиб,
Тўяр эди.
Мен уларга қарай-қарай
Тўймас эдим.
Мусичадек яхши қушни-
Билмас эдим!
Бўйинларин чўзиб-чўзиб
Юрар эди.
Эркалатсам, қуш бўлса ҳам
Билар эди.
Самарқанд

ОТАЖОНИМ - ОНАЖОНИМ!
(Кўшиц)
Меҳрлар бор кўзинггизда,
Асаллар бор сўзинггизда,
Бўлай дастёр ўзинггизга,
Отажоним, онажоним!
Мени суюб, болам, дейсиз,
 Кулиб турган лолам, дейсиз,
Сенга совғам — олам, дейсиз,
Отажоним, онажоним!
Кулиб турган Қуёшимсиз,
Меҳр сочган ювошимсиз,
Қўшиғимсиз, қувончимсиз,
Отажоним , онажоним!

АССАЛОМ, УСТОЗ!
Шакар муаллимга
Ўқитувчим, устозимсиз,
Ширин шакар – сўзингиз,
Отамиздай, Онамиздай
Севимлисиз ўзингиз.

Олим бўлсак, Одам бўлсак,
Сабабчиси—ўзингиз.
Саҳаргача Китоб ўқиб,
Толиққувчи кўзингиз.

Қўлларимда гулдаста-ю
Сизга этаман таъзим.
Шу гуллардек яшнаб юринг,
Ўқитувчим — устозим!

ЖАНГЧИ-ШОИР ХОТИРАСИ
Султон Жўра!..
Бухоронинг,
 Шофриконнинг дилбанди.
Сенинг жангдан қайтмасингни,
Эвоҳ, ким ҳам билганди?..

Қўлингдаги пулемётни
Кеча-кундуз сайратдинг.
Сонсиз фашист-газандани
Ғазаб ичра қийратдинг.

Урушлигин қилди уруш:
Дайди ўққа келдинг дуч.
Она-Ерни қучиб қолдинг
Кетгунича қўлдан куч.

Илҳомия, Руминянинг,
Ботиржоннинг боғбони,
Боғбонимас, сен уларнинг

Бўлиб қолдинг армони.

Омон қолди қўшиқларинг,
Омон қолди тупроғинг.
Султон Жўра, оғажоним,
Бехавотир ухлагин!

ЯХШИЛИК ҚИЛИБ ЎРГАН!

(Қўшиқ)
Кел, ибрат олиб нурдан,
Яхшилик қилиб ўрган.
Дунёнинг шодликлари
Сенга бўлғувси бирдан.

Қуёш ёхуд Ой бўлгин,
Оламга чирой бўлгин.
Ҳеч бўлмаса, шарқираб
Куйлаб ётган сой бўлгин.

Кел, ибрат олиб шеърдан,
Яхшилик қилиб ўрган.
Будунёда, ким, ахир,
Ёмонлик қилиб юрган?!

Майли, жой олма тўрдан,
Хоҳ хурматлан,хоҳ хўрлан.
Лекин ибрат ол нурдан:
Яхшилик қилиб ўрган!

МЕҲР-ОҚИБАТ

Дилларни боғ эт,
Вақтимиз чоғ эт,
Кўксимиз тоғ эт,
Меҳр-оқибат,
Меҳр-оқибат!

Камайиб кетма,
Бизни тарк этма,
Дилни ўкситма,
Меҳр-оқибат,
Меҳр-оқибат!

Гул бўлиб очил,
Ҳар ёнга сочил,
Сенга тўймас дил,
Мсхр-оқибат,
Меҳр-оқибат!

ҚЎШИҚҚА ЎЧ БОЛА

Қўшиққа ўч боланинг

Юрагида ўт бўлар.
Унинг олган баҳоси
Нуқул «5» ё «4» бўлар.

Қўшиққа ўч боланинг
Юраги ювош бўлар.
Синган шохни кўрганда
Киприклари ёш бўлар.

Қўшиққа ўч боланинг
Ўйчан бўлар кўзлари.
Одамсимон қўшиқ деб
Ўйлайди у қизларни.

Қўшиққа ўч боланинг
Уйқуси кам бўлади.
Тошбағирлар дастидан
Кўзлари нам бўлади.

Қўшиққа ўч боланинг
Қалби катта қуёшдан.
Олам фақат яхшилик
Кўрар шу кичик ёшдан.

Қўшиққа ўч боланинг
Ўйларини авайланг!...

АЛИЖОННИНГ ЎЙЛАРИ
Али ҳайрон: «Қуёшни
— Ким ёқиб тураркан?..» деб.
«Ким бўлса ҳам, ҳаммани
Энг яхши кўраркан...» деб.

Али ҳали улғайиб
Буни билмай қўймайди.
Ким бўлса ҳам, ўшанга —
Қарай-қарай тўймайди.

Али ўйлар: «Ҳаммани
Хурсанд қилиш қандай соз!
Тунда Қуёш ёқардим,
Ҳали ёшман-да бироз...»

НИМА ГЎЗАЛ?
Нима гўзал? Тонг гўзал,
Яшнаган жаҳон гўзал.
Жаҳонни гўзал қилган
Ижодкор Инсон гўзал!

АСАЛ ШОГИРДЛАРИМСИЗ
«Наъматак» шеърият тўгараги аъзоларига

Бири-биридан ширин,
Қалбида шеър яширин,
Орзуси мўл ҳар бирин
Асал шогирдларимсиз!
Дилнозахон, Нилуфар,
Шоҳруҳжон ҳамда Гўзал,
Бири-биридан ўзар
Гўзал шогирдларимсиз!
Нигорахон, Азиза,
Ферузахон, Шаҳноза,
Дилшодахон, Гулноза
Зуҳал шогирдларимсиз!
Ферузжон, Темур, Дилбар,
Саройга чопиб келар,
ШЕЪРИЯТ қадрин билар
Ғазал шогирдларимсиз!

ҚАНОТЛИ ОДАМ
(Эртак эмас)
Жуда қизиқ бўларди
Қанот бўлса одамда:
Учиб кетаверарди
Ўзи хоҳлаган дамда.

Бекатларда турмасди
Ярим соатлаб кутиб.
Уйидан чиқа солиб,
Кетарди тоғдан ўтиб.

Хоҳласа, чўққиларда
Гуллар териб юрарди.
Даҳшатли ғорларни ҳам
Учиб-қўниб кўрарди.

«Ким учолар энг баланд?»
Деган ўйин чиқарди.
Довюраклар, толмаслар
Бунда ютиб чиқарди.

Баъзи бебош болалар
Учиб кетиб узоққа,
Ойисига қарашмай,
Чарчаб, қуларди тоққа.

Чемпион — энг учқурлар
Юлдузларга етарди.
Уни кўрган болалар
Ҳавас қилиб кетарди.

Хуллас, соз бўларди-да
Одамда бўлса қанот.

Ҳа, қанот бор Инсонда,
Бу — Билим,
Меҳнат,
Ижод!

МУАЛЛИМ
Онажоним офтоб бўлса,
Сиз осмонсиз, Муаллим!
Отажоним қўшиқ бўлса,
Сиз достонсиз, Муаллим!

Ота-онам ҳаёт берса,
Бахт бердингиз, Муаллим!
Билим бериб, юксакларга-
Боқ, дедингиз, Муаллим!
Бу оламда довруғлари
Достон бўлинг, Муаллим!
То бор экан она-ҳаёт,
Омон бўлинг, МУАЛЛИМ!

БУВИЖОНИМ СЎЗЛАРИ
Бувижоним
Меҳмон бўлиб
Келдилар.
«Ўйнаб—кулиб
– Юрибсизми?»
Дедилар.
Асал эди
Бувижоним
Сўзлари.
Яна асал
Келтирибди
Ўзлари!

ДУГОНАЛАР
Конфетларим
Уч дона.
Ол бирини,
Дурдона.
Ол бирини, Нафиса,
Ол бирини, Райҳона.
Менга эса, Мана бу~
Шоколад ҳам Бўлади.
Тўрт дугона
Мактабда
Жаранглатиб
Кулади.

КИТОБ
Мен китобман,
Китобман.
Миттигина

Офтобман.
Куйдирмайман
Қўлингиз.
Ёритаман
Йўлингиз!

КИТОБ ЎҚИШ ҚАНДАЙ ЯХШИ!
Боғ оралаб юрган каби
Завққа тўлар одам қалби.
Кулимсираб кўзу лаби,
Китоб ўқиш қандай яхши!

Билмаганин билиб олар,
Ақиплироқ бўлиб борар.
Кўп ўқиган қилмас зарар,
Китоб ўқиш қандай яхши!

Кундалик ҳам «5» га тўлар,
Одам яна кучга тўлар.
Ўқимаган қайдан билар
Китоб ўқиш қандай яхши?

БИЛИМ
Мен билимман, билимман,
Элнинг жону дилиман.
Орзуларга элтаман
Ушласангиз қўлимдан.

Мен билимман,биламман,
Тилаклар оқ йўлиман.
Сизни чин Инсон этиш-
Келар менинг қўлимдан.

Мен билимман, билимман,
Китоб боғнинг гулиман.
Гўзалликни севсангиз,
Тераверинг, эринманг!

ТЎҒРИ СЎЗ БОЛА .^
Шогирдим САРВИНОЗГА

Бор экан бир доно шоҳ,
Ўғли йўқ экан бироқ.
Шоҳ кўп ўйланиб юриб,
Вазирларин чақириб,
Гул уруғин топ, дебди,
Болалар эксин, дебди.
Шундай қилиб, қирқ ўғил
Ундира бошлабди гул.
Сув сепса ҳам эрта-кеч,
Бир боланинг гули ҳеч
Униб чиқай демабди,

Бола маъюс йиғлабди.
Алмаштирса ҳам тупроқ,
Уруғ унмабди бироқ.
Муддати тугагач, шоҳ
Вазирин сўраб шу чоқ
Кўрайин деб гулларни,
Чорланг, дебди, уларни!
Келишибди барчаси,
Қўлида гул-ғунчаси.
Фақат бир бола йиғлаб,
Гултувакни авайлаб
Қўлда ушлаб турарди,
Подшоҳ ундан сўради:
– Нега ўсмади гулинг,
Қўй, йиғлама, айт, ўғлим?
– Кечиринг, шоҳ бобожон!
Қўшни боғдан мен нодон
Бир олма олиб евдим,
Шунга ўсмади гулим...
Хурсанд бўлиб кетиб шоҳ,
Вазирга дебди шу чоқ:
– Мен излаган — шу БОЛА!
Бошқалари — шум бола.
Шуни ўғил қиламан,
Тахтимни ҳам бераман!

БОҒЧАЖОНИМ
Сенда шеърлар ўрганамиз,
Қўшиқ айтиб,
Қувонамиз.
Боғча опам Сайёрага,
Парвонамиз,
Боғчажоним, боғчажоним!

Турли-туман ўйинчоқлар:
Оқ айиқча, Қўзичоқлар—
Болаларга Овунчоқлар,
Боғчажоним, боғчажоним!
Сенга тонгдан шошиламиз,
Сенда гулдек Очиламиз,
Сени қўшиқ,
Шеър қиламиз,
Боғчажоним, боғчажоним!

Шеърлар ёзиб Олқор ДАМИН
Жажжиларни қилар мамнун,
Омон бўлсин Она—Замин,
Боғчажоним, боғчажоним!

ХУРШИДАНИНГ АЛЛАСИ
Дўмбоққинам, қўғирчоқ,
Ширингинам бир қучоқ,

Аллалайин тонггача,
Ухла соат ўнгача.
Ухла, нини, алла-ё,
Ухлаб қолди ҳамма-ё.

Кўриб ётгин ширин туш,
Дўстинг бўлсин ҳамма қуш.
Ушласанг ҳам учмасин,
Сендай дўстдан кечмасин,
Алла, жоним, алла-ё,
Ухлаб қолди ҳамма-ё.

Юзларингда холинг йўқ,
Юрай десанг, ҳолинг йўқ.
Қачон кагга бўласан,
Кулдирганда куласан?
Алла, нинни, алла-ё,
Ухлаб қолди ҳамма-ё.

Бир, икки, уч... юм кўзинг,
Ҳаммадан яхши ўзинг.
Сочларингни силайман,
Сенга соғлик тилайман.
Алла , жоним, алла-ё,
Ухлаб қолди ҳамма-ё.

БОҒЧА ОПАМ ЯХШИЛАР
Бизга қўшиқ ўргатар,
Сўзлари — ширин-шакар,
Онажонимга ўхшар –
Боғча опам яхшилар!
Гуллар расмин чиздирар,
Ширингина чой берар,
Бизларни яхши кўрар —
Боғча опам яхшилар .

БОҒЧА ҚЎШИҒИ
Болалармиз,
Лолалармиз,
Шалоламиз
Боғчамизда!
Куйлашамиз,
Сайрашамиз,
Яйрашамиз,
Боғчамизда!
«Гул» – боғчамиз,
Дўмбоқчамиз,
Гул қучамиз —
Боғчамизда!

ОЛТИ ЁШЛИЛАРМИЗ
Кулганимизда биз

Гулдек очиламиз.
Ерни обод қилган
Олти ёшлилармиз.
Чопсак, адирларга
Гулдек сочиламиз.
Барра гиёҳлардек
Олти ёшлилармиз.
Иссиқ бағрингизга
Гулдек босиламиз.
Сизга эркаловчи —
Олти ёшлилармиз!

КИТОБ ВА КОНФЕТ
– Китобингни бир кўрай,
Бериб тургин, хўп, Ҳасан!
– Конфетингни еб бўлгин,
Ахир, шира қиласан.
– Бермасанг қуй, қайтага
Конфет еганим маза! —
Дея конфетларини
Кўз-кўз қилди Шаҳноза.

КЎМИР
Мен кўмирман, қораман,
Лекин иши сараман.
Эл деб ёниб кетаман,
Мақсадимга етаман!

СЕҲРГАР БЎЛСАМ...
Сеҳргар бўлиб қолсам,
Бахт берардим ҳаммага!
Ер юзи болаларин
Тўйғизардим олмага.
Сеҳргар бўлиб қолсам,
Боғ қилардим дунёни.
Оролга қуяр эдим
Сир ва Амударёни!
Сеҳргар бўлиб қолсам,
Қаритмасдим ҳеч кимни.
Яхшиликка сарфлардим
Бор сеҳрли кучимни!

ҚЎШИҚ СЕВМАГАН ОДАМ
Тошдан қаттиқроқ бўлар,
Юз йилда битта кулар,
Қояга ўхшаб турар
Қўшиқ севмаган одам.

"Радиони ўчир!" дер,
"Шўхлик қилмай ўтир!"дер,
Ёзма, дейди, қўшиқ, шеър

Қўшиқ севмаган одам.

Йиғлатади дилларни,
Пайҳон қилар гулларни,
Ўпмас оқар сувларни
Қўшиқ севмаган одам.

Қорайиб борар оз-оз,
У – қиш, ҳамма бўлар ёз,
Номига яшар, холос,
Қўшиқ севмаган одам...

ЁМҒИР ЁҒИБ ТУРГАНДА
Олам кулганга ўхшар,
Байрам бўлганга ўхшар,
Меҳмон келганга ўхшар
Ёмғир ёғиб турганда!
Ҳамма ёқ куйлаб ётар,

Кўк-ерни сийлаб ётар,
Шоир шеър ўйлаб ётар
Ёмғир ёғиб турганда!

Юрак завқларга тўлар,
Боғлар юз ювиб турар,
Куйлаб юборгинг келар
Ёмғир ёғиб турганда!..

КИМ БЎЛМОҚЧИСАН?
Тоға сўрар жияндан:
– Ўқишлар қалай, жиян?
– Укам "беш"га ўқийди,
"Тўрт"лар ҳам олмай қўйган.

Яна саволлар берар:
– Ким бўласан улғайиб?
– Катта бўлганда бор-ку,
Доктор бўларкан Ғойиб.

– Сен-чи, сен катта бўлиб
Ким бўлмоқчисан, жиян?
– Менми?..Синглим улғайиб
Эсли қиз бўлар экан...

АСАЛ ҚИЗ
Асал деган асал қиз
Ўтирибди асал еб.
Сўзлари-чи, сўзи ҳам
Ширинмикан асалдек?!

КЎРШАПАЛАК
Менми, кўршапалакман,

Тунда учиб ҳалакман.
Мен бир қуш,баъзи бир
Одамлар нуркўр, ахир.
Оқни дейдилар қора,
Ёмонни эса сара.
Пучни мағзи тўқ, дейди,
Тўқни мағзи йўқ, дейди.
Қўрқмас гапириб ёлғон,
Шу ҳам бўлдими инсон?
Ўшалардан кулсангиз,
Агарда мард бўлсангиз!

"ТАРБИЯ"

Мени унча билмайсиз:
Хўп ажойиб боламан .
Иш буюриб қолсангиз,
Билмаганга оламан.
"Мусиқа" китобини
Варанглатиб чаламан..
Бари қўрқоқ, бир ўзим
Дарсда шовқин соламан!
Тарбиям бўш, тарбиям
Менга ундай қараманг.
Ота-онам бўш бўлса
Мен қаёққа бораман?!

КИТОБ ДЎКОНИДА

Қувончидан
Юраклари Ёрилиб,
Чопиб келди
Нимагадир
Суриниб.
Ойисига деди:
– Ойи,
Ойижон!
Шу китобни
Олиб беринг.
Хўпми?
Жо-он!..
– Тез жойига
Қўй-чи,-деди
Шунда она.
Бечорони
Туртиб-туртиб
Қўйди яна.
Менинг кўзим
Тўлди жиққа
Ёшлар билан.
Чиқиб кетдим
Зириллаган
Бошлар билан...

СИНФДОШЛАР ҚЎШИҒИ
Илмларга чанқоқсиз,
Шўхликлари булоқсиз,
Бунчалар шўх, қувноқсиз,
Жонажон синфдошлар?!
Югурасиз ҳар ёнга,
Сиғмайсиз кенг майдонга,
Шараф Ўзбекистонга,
– Билимдон синфдошлар!
Бугун мактаб келасиз,
Келажакка эгасиз,
Чин Инсонлар бўласиз,
Меҳрибон синфдошлар!

ХАЙР, БУЗОҚЧАМ !
Бузоқчамни
Олиб кетди
Бозорга.
Қолавердим
Ўхшаб синиқ
Дуторга.
...Отажоним
Уни роса
Пуллабди.
Отажоним
Мени качон
Ўйлабди?!
“Сотмайлик!.." деб
Қанча айтдим,
Бўлмади.
Йиғламадим,
Фақат кўнглим
Йиғлади...

АССАЛОМ, НАВРЎЗ!

Наврўз, Наврўз, Наврўзжон ,
Хуш келибсан элимга!
Бинафшаю бўтакўз,
Лола тутиб қўлимга.

Наврўз, Наврўз, Наврўзжон,
Хуш келибсан элимга !
Олам-жаҳон гуллардан
Қувонч солиб дилимга.

Наврўз, Наврўз, Наврўзжон,
Хуш келибсан элимга!
Азиз меҳмон келди, деб,
Гуллар тўшай йўлинга.

Наврўз, Наврўз, Наврўзжон,

Бор бўл тургунча жаҳон!

СУМАЛАК

Қўшиқлар қилиб
Куйлаймиз сени,
Жумла жаҳонга
Сўйлаймиз сени.
Ҳеч қачон увол
Қилмаймиз сени,
Сумалак,
Сумалак,
Сумалак!
Тарихинг узоқ:
Минг йиллар бўлган,
Сен билан элим
Завқларга тўлган,
Сени ардоқлай
Келганча қўлдан
Сумалак ,
Сумалак ,
Сумалак!

САЛОМ, ТУРНАЛАР!
Қўшиқлар айтиб
Келмоқда қайтиб
Гўзал турналар,
Асал турналар.
Гоҳ «арқон бўлиб»,
Гоҳ «гилам бўлиб»
Учар турналар,
Гўзал турналар .
Кафтимга қўнинг,
Қалбимга қўнинг,
Келинг, турналар,
Эркин турналар.

РАҲМАТ, ДЕЙМИЗ
(Кушиқ)
Кўкатларни кўкартирган,
Ҳамма ёқни яшартирган,
Кўнгилларни қувонтирган
Навбаҳорга раҳмат, деймиз,
Гулбаҳорга раҳмат, деймиз.

Жилғаларни шарқиратган,
Тоғу тошни ярқиратган,
Камалак ранг нур таратган
Навбаҳорга раҳмат, деймиз,
Гулбаҳорга раҳмат, деймиз.

Гўзалликдан дарс берувчи,

Онгимизни ўстирувчи,
Тошларни ҳам кулдирувчи
Навбаҳорга раҳмат, деймиз,
Гулбаҳорга раҳмат, деймиз.

ГЎЗАЛ ТОҒЛАР

(Кўшиқ)

Олисдаги гўзал тоғлар
Бағри тўла муз булоқдар.
Муз булоқлар қўшиғига
Ўйнар лолақизғалдоқлар.
Гуллаб бунда тоғу тошлар,
Сайр этишар неча ёшлар.
Бунда кўкдан кумуш ёқиб,
Майсаларни юва бошлар.
Олисдаги баланд тоғлар
Кўнгилларни беҳад чоғлар.
Тошдан-тошга чопиб юрсак-
Қандай яхши, эҳ, ўртоқлар !

ТАБИАТНИ АВАЙЛАЙМИЗ

Қушчаларни қийнамаймиз,
Қанотларини юлмаймиз.
Ўтларни пайҳон қилмаймиз,
Табиатни авайлаймиз!
Теравериб лолаларни,
Ранжитмаймиз одамларни.
Синдирмаймиз бодомларни,
Табиатни авайлаймиз!
Минг хил гиёҳ, жониворлар
Табиатни қилар дилбар.
Келинг, биргаликда, дўстлар;
ТАБИАТНИ **АВАЙЛАЙМИЗ !**

ГУЛДУРАК

Гулдуракман, гулдурак,
Кетганимда гулдураб,
Қочиб кетар бир хиллар,
Парво қилмас ботирлар.
Гулдурмакман, гулдурак,
Кимки бўлса шерюрак,
Қойил, қандини урсин,
Қирда сайр этиб юрсин.
Совғам – қўзиқоринлар,
Йайраб териб олинглар!

ҚУЧОҚЛАЙМАН БАҲОРНИ

(Кушиқ)

Тизза бўйи ўтлар кечиб,

Майсалардан шабнам ичиб,
Гўё енгил қушдай учиб,
Қучоқлайман баҳорни!
Шамолларга пешвоз чиқиб,
Камалакдан шеьрлар ўқиб,
Хаёлимда шеьрлар тўқиб,
Қучоқлайман баҳорни!

Турналарга қарай қарай,
Майсалаларни тарай тарай,
Нафасин симириб яйрай
Қучоқлайман баҳорни!...

ҚЎЗИҚОРИН ТЕРИБ КЕЛДИК
Баҳор келиб, дур ёққанда
Қирларни бир кўриб келдик.
Ёмғирдан хўп ивисак ҳам,
Баҳор гаштин суриб келдик.
Энди ўсиб келаётган
Майсалардан юриб келдик.
Тўлиб кетди челаклар ҳам
Қўзиқорин териб келдик!

ДАРАХТЛАР ГАПЛАШМАЙДИ
Дейдиларки, қадим-қадимда
Сўзлашаркан дарахт ва одам.
Уларнинг хўп иноқлигидан
Гўзал экан чунонам олам.
Одамзодга тутиб у мева,
Деркан: –Қани, қани, олсинлар!
Одамзод ҳам дарахтни сева,
Парваришлаб деркан таҳсинлар.
...Бироқ кимдир синдириб шохни,
Дўст-дарахтга берибди озор.
Қаранг, бу ҳам камлик қилгандай
Тошлар отиб, қилибди безор.
Шундан буён севимли дарахт
Одам билан гаплашмай кетиб,
Куйлагиси келиб қолган пайт
Шовулларкан баргин силкитиб.

ЁМҒИР, ЁҒ, СОЧИМ, ЎС
Ура, ёмғир ёғяпти,
Ёмғир, ёғ, сочим, ўс!
Кўкдан шодлик оқяпти,
Ёмғир, ёғ, сочим, ўс!
Кетдик, қирга чопамиз,
Ёмғир, ёғ, сочим, ўс!
Қузиқорин топамиз,
Ёмғир, ёғ, сочим, ўс!
Қандай яхши ҳамма ёқ,

Емғир, ёғ, сочим, ўс!
Яшнайверсин исмалоқ,
Ёмғир, ёғ, сочим, ўс!
Ура, қанча жилғалар,
Ёмғир, ёғ, сочим, ўс!
Ёғсанг, дунё жилмаяр,
Ёмғир, ёғ, сочим, ўс!

НИҲОЛЖОН
Мен ниҳолни синдирмайман,
Ниҳолжонни.
Синдирсамми, оғрийди-да
Унинг жони.
Юмшатаман мен ноҳолни
Тагларини.
Лабларимга теккизаман
Баргларини.
Мен нихолни авайлайман
Улоқлардан.
Кумуш сувлар келтираман
Булоқлардан.
Мен ниҳолга «**НИҲОЛЖОН**» деб
Ном қўяман,
Меҳмон келса, мевасидан
Бол қўяман !

ТАБИАТНИ СЕВИНГ, БОЛАЛАР! ***(Қўшиқ)***
Қандай яхши алвон лолалар,
Қандай яхши шабнам, далалар,
Гулни ўпиб қўйинг, Болалар!
Табиатни севинг, Болалар!
Қандай яхши ёмғир, жалалар,
Боғда учган булбул, саъвалар,
Гуллар экиб қўйинг, Болалар!
Табиатни севинг, Болалар
Қандай яхши овлоқ, паналар,
Шамол эсиб турган паллалар,
Тоғлар кезиб, тўйинг, Болалар,
Табиатни севинг, Болалар!
Қандай яхши зумрад шоввалар,
Тоғда юрган оҳу болалар,
Тонгларга юз чайинг, Болалар,
Табиатни севинг, Болалар!

ЯНГРА, ТИНЧЛИК ҚЎШИҒИ!
Тинчлик–бизнинг ишимиз,
Дўстлик–бизнинг ишимиз.
Гул узишга яралган
Садаф каби тишимиз.
Тинчлик билан боғ унар,
Ҳатто қиру тоғ унар.
Шабнамларга чайилиб

Ям-яшил япроқ унар.
Янгра, тинчлик қўшиғи,
Қўшиқларнинг улуғи.
Зулматларни ёритсин
Қўшиғимиз ёруғи!
Тинчлик–бизнинг ишимиз,
Дўстлик–бизнинг ишимиз.
Гул узишга яралган
Садаф каби тишимиз.

КИЧИК БОҒ

Мактаб ёнида
Кичиккина боғ.
Бошқача номи,
Биласиз, Чорбоғ.
Шу кичик боғда
Нима йўқ ўзи?!
Фақат етарми
Шоирнинг сўзи!
Қани, бошладик
Чўзмайин гапни,
Нималар безаб
Турар мактабни:
Бир ёнда анжир,
Бир ёнда ўрик.
Егингиз келар,
Воҳ, шундоқ кўриб!
Бир ёнда гилос,
Бир ёнда ёнғоқ.
Қирмизи юзли
Шафтолига боқ!
Бир ёнда беҳи,
Бир ёнда узум.
Узолмай қолдим
Ўшандан кўзим!
Бир ёнда хурмо,
Бир ёнда анор.
Есангиз, шундоқ
Оғзингиз "қонар"
Бир ёнда олма,
Бир ёнда бодом.
Недан бошлашни
Билмайди одам!..
Хуллас, нима йўқ
Бу боғда ўзи?!
Қолдими яна-
Шоирнинг сўзи!
Бир кичик боғда
Шунчалар мева!
Фақат кўзга сурт,
Асраган сева!

ДАРЁЛАРНИНГ ШОВУЛЛАШИ
Кўнглимизни куйлатади,
Ширин ширин ўйлатади,
Лолаларни ўйнатади
Дарёларнинг шовуллаши.
Янграб узоқ- узокларга,
Эшитилар қулоқларга,
Куйлаб берар ўтлоқларга
Дарёларнинг шовуллаши.
Шўх дилларни титратади,
Куйламоққа ўргатади,
Бизларни ҳайрон этади
Дарёларнинг шовуллаши...

БОЛАРИЖОН, БОЛАРИ
Боларижон, болари,
Гулни кўрса, лол ари.
Кўзларингни яшнатар
Ўлкамизнинг боғлари.
Боларижон, болари,
Сибизғангни чал, ари.
Севинчингга тор жаҳон
Айни баҳор чоғлари!
Боларижон, болари,
Менга қулоқ сол, ари,
Бол йиғавер, болистон
Ўлкамиз қир-тоғлари!

«ЗАРБАНД» УЗУМЛАРИ
Қора узум
Сара узум,
Бол узум,
Узумларнинг
Юзидаги
Хол узум.
Ҳусайни ҳам
Ўтса-ўтар,
Эмас кам,
Бир есангиз,
Оғзингизда
 Қолар таъм.
Тоифи-чи,
Роса пишса,
Қанд бўлар.
Қиров еса,
Бир шингили.
Тил ёрар.
Хуллас, қанду
Асал бўлар
Узумлар.
Боғбон бўлиб,
Боғ қилиб,

Бол узинглар!

ҚОВУНЖОН

– Қовун, қовун, қовунжон,
Асал бўлибсан чунон.
Бир тилик ҳам еб бўлмас,
Аммо «тўйдим» деб бўлмас.
Қиём бўлиб кетибсан,
Бунга қандай етибсан?
– Асал бўлса, бол бўлса,
Тилимим тилинг тилса,
Бунинг битта сири бор,
Қулоғингга қуйиб ол:
ДЕҲҚОН деган дилбар зот
Мени этгандир бунёд.
Унинг ҳалол меҳнати,
Унинг ширин заҳмати
Мени шарбат айлаган,
Ҳам сени хўп сийлаган.
Ҳалол ишла, эй ўғлон,
Мисоли Бободеҳқон!
Шунда ҳосил бол бўлар,
Кўплар сендай лол бўлар.

ЧУЧМЎМА

Чучмўмажон, чучмўма,
Ўтлоғимнинг қаймоғи.
Адирдаги гулларнинг,
Гўзаликка бойроғи.
Чучмўмажон, чучмўма,
Сени териб бир пасда
Азиз онажонимга-
Узатаман гулдаста!

ЧУЧМЎМАНИНГ КУЛГУСИ

Чучмўманинг йўқ иси,
Лекин асал кулгуси.
Бир кўрганнинг, минг карра
Келаверар кўргиси.
Чучмўмажон, чучмўма,
Сени севади ҳамма.
Баргларингни эринмай
Силайверсам майлими?

ҚАЛДИРҒОЧ

Шунча яхши бўласанми,
Қалдирғоч, қалдирғоч?!
Сайрайсанми, куласанми,
Қалдирғоч, қалдирғоч?!
Қанотларинг ялтирайди,
Қалдирғоч, қалдирғоч.

Боқсам, дилим қалтирайди,
Қалдирғоч, қалдирғоч.
Уйимизнинг тўрига ўт,
Қалдирғоч, қалдирғоч.
Тегинмасин сенга бургут,
Қалдирғоч, қалдирғоч!

УГАМ ДАРЁСИ ҲАҚИДА

Угам шарқирар.
Угам ҳайқирар.
Қуёш нурида
Бирам яркирар!
Сувлари кумуш,
Хаёлим олмиш.
Пастликка қараб
Қаттиқ югурмиш.
Чарчамас Угам,
Чопгани билан
Кенг водийларни
Этай деб чаман.
Ҳайқир, эй Угам,
Айқир, эй Угам!
Сенга жўр бўлиб
Куйлайин менам!

ЖИЛҒА

Шилдираб қирга
Оқади жилға,
Ширин куйлари
Хуш ёқар дилга.
Мен ҳам жилғадай
Жўшиб куйлайин,
Қувноқ элимни
Хурсанд қилайин!

БЎТА КЎЗ

Бўтакўзман, бўтакўз.
Мен қирларда бўламан.
Кўккина «кўзим» билан.
Сизга қараб тураман.
Сизни яхши кўраман!

РАВОЧ

Мен равочман, равочман.
Мендан ҳеч йироқ қочманг!
Мени яйраб терсангиз,
Маза қилиб есангиз,
Узаяди умрингиз.
Чарақлаб кўз нурингиз.
Мен равочман, равочман–
Шодлик эшигин очган.

БЎРИ БИЛАН ҚЎЗИ
Қўзи бўрини
Қувалаб кетди.
Бўри чополмай,
Думалаб кетди.
Иккаласи ҳам
Кулиб юборди!
Ака-укалар
Шундай ўйнарди.

ОРОМГОҲ
Қандай гўзал тоғ,
Яшнар ҳамма ёқ!
Кумуш ирмоқлар
Югурар қувноқ.
Шундай гўзал тоғ
Қўйни оромгоҳ.
Тоғлар ҳавоси
Ёқимли, оҳ-оҳ!
Шўх-шўх болалар
Бунда дам олар.
Дейсиз уларни
Гулу лолалар!
Қандай гўзал тоғ,
Сувлар шарқироқ,
Оромгоҳларда
Ором ол, ўртоқ!

ПИШИРАМИЗ СУМАЛАК!
Биз ҳар йили
Пиширамиз
Сумалак!
Бизга кулиб
Боқиб турар
Камалак.
Бошимиздан.
Дурлар сочиб
Жилмаяр:
Қандай яхши
Ақил бўлса Одамлар!

БОЛТА БИЛАН СУҲБАТ
–Йўл бўлсин, болта?
–Ўрмонга қараб
Дарахтларни бир
Кесаман яйраб.
–Қайтгил йўлингдан,
Не десанг берай.
Бу яхшилигинг
Унутмай юрай.
–Йўқ-йўқ, ўрмонни

– Кесмоққа шайман.
– Тўсма йўлимни,
Чопиб ташлайман!

ҲАНДАЛАК

Ҳандалаг-о, ҳандалак,
Сени туққан қай палак?
Ҳидинг сиғмай полизга,
Таралмоқда олисга.
Сап-сариқ кичик шарим,
Сўйиб есам, асалим.
Асалдан ҳам тотлигим,
Полизимдан тортиғим.
Омон бўлсин далалар,
Деҳқон ота-оналар.
 Ҳозирча ёш боламиз,
Ўсиб деҳқон бўламиз.
Ҳандалакнинг бўйига,
Кўк палаклар куйига
Тўлдирамиз дунёни,
Тўйдирамиз ҳаммани!

КАПАЛАКЖОНИМ

Капалакжоним,
Боғимнинг кўрки.
Сени қувласам,
Ушлатгин, хўпми?
Ушлатмасанг ҳам
Тутиб оламан.
Қўлларим билан
Ўпиб оламан.
Капалакжоним,
Боғимнинг ҳусни.
Яхши кўраман
Сендайин дўстни!

ЯПРОҚЛАР

Биз — дарахтни безаган
Япроқлар, япроқлар.
Ер юзида Инсонга
Ўртоқлар, ўртоқлар.
Тингласангиз, ёқимли
Навомиз, навомиз.
Симирсангиз, топ-тоза
Ҳавомиз, ҳавомиз.
Биз—дарахтни безаган
Япроқлар, япроқлар.
Бизни барча одамзот
Ардоқлар, ардоқлар!

АССАЛОМ, ҚУШЛАР
Қандай яхши:
Қушлар биздан
Қўрқмаса!
Елкамизга
Чиқиб олиб,
Ухласа!
Яйраб-яйраб
Кафтимиздан
Дон еса.
Патларини
Силайверсак,
Сайраса!..
...Жоним қушлар,
Биздан қўрқманг,
Илтимос.
Сизни қувлаб,
Эркалаймиз
Биз холос.
Қўрқсангизлар,
Хафа бўлиб,
Йиғлаймиз.
Йиғлаб-йиғлаб,
Бошқа дўстлар
Излаймиз...

КУМУШ СОЙ
Қандай яхши
Кумуш сой.
Чўмилишга
Қулай жой!
Муздеккина
Сувлари
Жаракглайди
Куйлари.
Оқаверсин
Кумуш сой
Шовуллаган
Шўх чирой!

КЎЧАТ ЭКАЙЛИК!
Яна-кўклам, кўчатлар экинг,
Тоғлар бағрин ёнғоқзор этинг,
Мевалар еб, муродга етинг,
Кўчат эккан қўллар бор бўлсин,
Олам улкан дарахтзор бўлсин!
Ўриклар еб, ўссин болалар,

Еру кўкни тутсин лолалар,
Боғзор бўлсин жаннат далалар,
Олам улкан дарахтзор бўлсин,

Кўчат эккан қўллар бор бўлсин!
Олма, анор, анжирлар экинг,
Майли, бўлсин мевалар текин,
Бор дарахтни кесманг ҳеч лекин,
Кесган қўллар хору зор бўлсин,
Кўчат эккан қўллар бор бўлсин,
Олам улкан дарахтзор бўлсин!
Қандай яхши ёнғоқ, майизлар,
Туршак еган оғримас, дўстлар,
Катта-кичик бир сўзни айтар:
ОЛАМ УЛКАН ДАРАХТЗОР БЎЛСИН,
КЎЧАТ ЭККАН ҚЎЛЛАР БОР БЎЛСИН!

БОҒЛАРИМ, ГУЛ, БОҒЛАРИМ!
Боғларим, гулбоғларим –
Марварид, япроқларим.
Хушбўйликларингиздан
Чоғ бўлар димоқларим!
Боғларим, гулбоғларим –
Шамолда титроқларим.
Сизни кўрсам, қучгали
Очилар қучоқларим!
Боғларим, гулбоғларим,
Сизларга сув боғладим.
Мазза қилиб ичингиз,
Ям-яшил ўтлоқларим!

ТОЛИМИЗ
Бир туп тол бор
Уйимизнинг
Олдида.
"Қандай яхши..."
Дейди синглим
Холида.
Шохларида
Ўйнаб юрар
Қушчалар.
Толимизга
Жажжи-жажжи
Дўстчалар.
Шамол бўлса,
Шовуллайди
Толимиз.
Қўшиғидан
Сиз ҳам баҳра
Олингиз!

ДАРА
Мен дараман, дараман,
Тоғларнинг қўйни.

Мени маст қилар чаман
Гулларнинг бўйи.
Катта-кичик булоқлар
Жимирлар менда.
Наъматаклар бир майин
Қимирлар менда.
Лолалар-чи, лолалар
Юлдузлардан кўп.
Лола сайлига келсанг,
Узмайгина ўп.
Мен дараман, дараман —
Тоғларнинг қўйини.
Баҳор келар-келмасдан
Келинглар, хўпми!

ШИРИНАК ЎЙНАЙМИЗ
–Қайси мева энг ширин? –
Сўраб қолди Ойширин.
– Терлар тўкиб, ер қазиб,
Ўзинг ниҳол ўтқазиб.
Парваришлаб эрта-кеч,
Чарчашни билмасанг ҳеч.
Куртак ёзиб, гуллар сўнг,
Севинчдан қочар уйқунг.
Меваси нақ бол бўлар,
«Қойил!» дейди болалар.
Ўша мева энг ширин,
Меҳнатсевар Ойширин.

БУЛОҚ
Мен булоқман, булоқман,
Инсонга дўст, ўртоқман.
У ҳидласа гулману
Силай деса япроқман.
Булоқману булоқман,
Боладай шўх, қувноқман.
Сувларимни сўрангиз
Яшнаб ётган қишлоқдан!

УЙНИ СУПУРИБ ҚЎЙДИМ
Уйни супуриб қўйдим
Чинни чироқлар қилиб.
Кўзларимга ҳамма ёқ
Тургандек эди кулиб!
Уйимиз атиргулдай
Чиройли бўлсин дейман.
Ойижоним кўрганда,
Қувончга тўлсин дейман!

ҲОЙ ҚУШЛАР
Қушлар, қушлар, ҳой қушлар,
Юртимга чирой, қушлар.

Учиб юринг боғларда
Чарх уриб тинмай, қушлар!
Учиб юринг шохма-шох,
Сайрашиб шўх чаҳ-чаҳ-чаҳ!
Сайрасангиз, феълимиз
Бўлар яна хушчақчақ.
Қушлар, қушлар, ҳой қушлар,
Куй, қўшиққа бой қушлар.
Шундай сайранг, лол қилиб,
Тўхтаб қолсин сой, қушлар!
Қушлар қушлар, ҳой қушлар,
Булбуллару бойқушлар.
Учаверинг барингиз,
Сизга бўлсин олқишлар!

ОҚ ЁМҒИР
Баҳор сўнгги кунларида
Шотир-шутур бўлиб қолди.
Осмон боя очиқ эди,
Бирдан ёмғир қуйиб қолди.
Кўчадаги одамларни
Ҳар томонга қувиб қолди.
Сарғаймоқчи бўлган гуллар
Сувга роса тўйиб қолди.
«Хўп томоша бўлди!» десак,
Оббо, тезда қўйиб қолди.
Не бўлса ҳам, гўзал борлиқ
Юзини бир ювиб қолди.

ШАМОЛЛАР
Шамол, шамол, шамоллар,
Майсаларни силайсиз.
Чаманларни оралаб
Сира тиним билмайсиз.
Шамол, шамол, шамоллар,
Тутиб бўлмас Сизларни.
Тутиб олиб, эркалаб
Ўпиб бўлмас Сизларни.
Шамол, шамол, шамолар,
Эсаверинг, шўхларим!
Сиз эссангиз, ловуллаб
Ёнар лола-чўғларим.

ЁЗ ҚЎШИҒИ
Яна келди ёз,
Мевалар тўкин.
Новдалар базўр
Кўтарар юкин.
Ҳил-ҳил шафтоли
Бол, дейди таъмим.
Чўғдайин олу
Ол, дейди мани.

Кеч, дейди куйлаб
Муздай шалола.
Қуч, дейди яйраб,
Мавжлар, ҳой бола!
Ёз қандай маза!
Дегандек қушлар
Сайрашиб тоза
Шохма-шох учар.
Тилимизда бол
Қўшиғинг, эй ёз!
Куйлаймиз сени
Бўлиб жўровоз,
Чалиб олтин соз!

ДАРАХТГА СУВ ҚУЙГАН БОЛА

Қанчалар ҳам яхши бола,
Ер юзининг нақши бола,
Шоир бола, бахши бола–
Дарахтга сув қуйган бола!

Ширин бола, шакар бола,
Қанчалар ҳам асал бола,
Ҳаммадан ҳам гўзал бола-
Дарахтга сув қуйган бола!

Соғлом бола, полвон бола,
Кўпдан раҳмат олган бола,
Олқор шеърга солган бола–
ДАРАХТга сув қуйган бола!

ОРЗУ
Туғилганман Оқтовда,
Тоғлик бола бўламан.
Баҳор чоғи минг турли
Гуллар териб юраман.
Менинг акам қирларда
Сурув-сурув қўй боқар.
Акамга қўй боқишиш
Менга жуда ҳам ёқар.
Тонготарда тоғларга
Қараб сира тўймайман.
Акажоним касбини
Эгалламай қўймайман!

КУЗ ҚЎШИҒИ
Келди олтин куз,
Сувлар тип-тиниқ.
Боғлар оралаб
Куйлайди қўшиқ.
Нашвати, ноклар
Бол билан тўлди.

Олтин япроқлар
Ерга тўкилди.
Чамандек яшнаб
Турар пахтазор.
Гуёки атроф
Оппоқ лолазор!
Қўшиқлар айтиб,
Куйлаймиз кузни.
Шодлик боғига
Бошлар у бизни!

ДАРЁМАН
Мен дарёман, дарёман,
Шўхлиги бир дунёман.
Уйингизда парпираб
Ёниб турган зиёман.
Ҳа, дарёман, дарёман,
Чўлга оқиб бораман.
Мен йўқолиб кетмасдан,
Боғ-роғ бўлиб қоламан!

ҚУШЛАРГА ИН ЯСАДИК
Қушларга ин
Ясадим
Чиройли.
Осиб қўйдим
Дарахтга Ёз ойи.
Бола очиб,
Қушчалар
Яйрашди.
Ҳамма ёққа
Янгратиб
Сайрашди!

ОВЛОҚДА
Бўлганмисиз овлоқда,
Қишлоқлардан йироқда?
Кўрганмисиз гулларнинг
Кулганини ҳар ёқда?!
Бўлганмисиз овлоқда ,
Тизза бўйи ўтлоқда?
Минг хил гиёҳлар атри
Урилганми димоққа?!
Бўлганмисиз овлоқда,
Чаман бўлган тупроқда?
Терганмисиз чучмўма,
Сиғмай кетиб қучоққа?
Бўлганмисиз овлоқда,
Буғдойзорлар бор ёқда?
Овлоқ каби гўзал жой
Қани айтинг, қаёқда?!

ҚУМРИЖОН, ҚУМРИ

Мендан қўрқма,
Майлими,
Қумрижон, қумри?
Кезиб юргин Ҳовлини,
Қумрижон, қумри.
Кўзларингдан
Айланай,
Қумрижон, қумри!
Изларингдан
Ўргилай,
Қумрижон, қумри!
Энг одобли
Қушчасан,
Қумрижон, қумри.
Қувнаб сени
Ушласам,
Қумрижон, қумри!..

ҒЎЗА НИМА ДЕЙДИ?

Биласизми нимаман?
Ғўзагулман, шонаман.
Бободеҳқон меҳрига
Кеча-кундуз қонаман.
Биласизми нимаман?
Мен «оқ олтин» бўламан.
Хирмон бўлиб, куз чоғи
Қуёш каби куламан.
Биласизми нимаман?
Кийим-кечак бўламан.
Кийинтириб ҳаммани,
Севинчларга тўламан!
Биласизми нимаман?
Дўстбоғловчи толаман.
Шунинг учун доимо
Азиз бўлиб қоламан!

САЛОМ, ЯНГИ ЙИЛ

Бир йил йўл юриб,
Келдингми кириб,
Дам ол ўтириб,
Салом, Янги йил!
Салом, Янги йил!
Совқотмадингми,
Устинг қалинми,
Кўп толмадингми,
Салом, Янги йил!
Салом, Янги йил!
Қани ўт тўрга,
Яшаймиз бирга,
Гул экиб қирга,
Салом, Янги йил!

Салом, Янги йил!

ҚИШ ҚЎШИҒИ

Оппоқ қорга беланиб
Ялтирайди кўчамиз.
Қиш қўшиғин янгратиб,
Шодлик гулин қучамиз.
Иссиқ-иссиқ кийиниб
Чана суриб юрамиз.
Кўнглимиздай оқ фасл —
Қишни яхши кўрамиз.
Бахтимизга Ер юзи
Уруш нима билмасин.
Оппоқ қорга қизил қон
Ҳеч қачон тўкилмасин.
Қиш қўшиғин янгратиб,
Қор — гулларни қучамиз.
Болалик булоғидан
Маза қилиб ичамиз!

ҚИШ

Тизза бўйи ёғди қор,
Қушлар чирқираб қолди.
«Уларга дон қайда...» деб
Ёшим тирқираб қолди.
Қушчажонлар, энди кўп
Қийин бўлар Сизларга.
Бўлиб олишиб тўп-тўп,
Термуласиз бизларга.
Бизлар эса доим ҳам
Сепавермаймиз дон-дун.
Қани куз бўлиб қолсам
Сиздек қушжонлар учун!..

ҚАНДАЙ МАЗА

Ташқари совуқ,
Увиллар бўрон.
Ичкари иссиқ,
Еймиз иссиқ нон.
Тун бўйи шохлар
Қисирлаб ётар.
Ялтираб қорлар,
Сулув тонг отар.
Бўрондан қўрқмай,
Ўйнаб кетамиз.
Ғизиллаб ўқдай,
Қирга етамиз.
Эринмай, чана
Сурамиз роса.
Қиш келди яна,
Эҳ, қандай маза!

БЎРОН
Мен бўронман, бўронман,
Увиллайман тун бўйи.
Мен қудратли бўронман–
Қаҳратон қишнинг куйи.
Бу қўшикдан уйғонар
Эртами-индин баҳор.
«Қўшиқ ҳатто тоғларни
Эритар» деган гап бор.
Уйқу ёки чарчашга
Бегонаман, бўронман.
Бўрон бўлинг, болалар,
Кўрпаларга ўранманг!

КАТТА БЎЛСА ..
Вижир-вижир
Қилиб юрар
Умида.
Куни бўйи
Савол берар
Умида.
Катта бўлса,
Бирон катта–
Бўлади.
Сўзларига
Рўзномалар
Тўлади!

БОБОЙЛАР
Жажжи Ойбекнинг шеъри
Соқол қўйиб
Олган бўлар Бобойлар.
Катта бўлиб
Қолган бўлар Бобойлар.
Болалардек
Шўх бўлади Бобойлар.
Бир-бирини
Кулдиради
Бобойлар.

МАҚТАНЧОҚ ЧУМЧУҚ
Мен чумчуқман, чумчуқман,
Ичи тўла қўшиқман.
Қўшиғим номи «чурқ-чурқ»,
Бошқа қўшиғим...йўқ!

ШАРШАРА
Тоғдан чопиб келаман,
Хандон отиб келаман.
Йўлимдаги ғовларни
Ҳар ён отиб келаман.

Тошлар мени тан олмас,
Лекин йўлим тўсолмас.
Оқиб ётсам айқириб,
Ердан ҳусн йўқолмас!
Шаршараман, шаршара,
Авжим баланд тобора.
Қоч, йўлимда нима бор,
Эй қора тош, бечора!

ЖАСУР ҚЎРҚОҚ,
Ёлғиз юрса Жасурвой,
Қарайверар ортига.
Яхшиямки, ҳеч нарса
Кўринмайди бахтига.
У-бу чиқиб қолсами,

ВАЛИ
Мен Валиман, Валиман,
Нуқул «икки» оламан.
Бу ҳам камлик қилгандай,
Парталарни чаламан.
Мен ҳам анча баломан!

ОШҚОВОҚ
Ошқовоқ
Мен бўламан.
Келганман сал —
Тўладан.
Мени, бошим —
Дер эмиш
Ҳазиллашиб
Тўлаган.

СУДРАЛИБ ЮРУВЧИЛАР
Калтакесак, тошбақа–
Судралиб юрувчилар.
Бизда ҳам бор шунақа
Судралиб юрувчилар.
Шавкат, Дилшод, Омонбой–
Судралиб юрувчилар.
Синфимизни эринмай
Орқага сурувчилар.

ИТИМИЗ ЁМОН ЭКАН
Кетаётган ОДАМни
Итимиз кўриб қолди.
Ҳеч нарса демаса ҳам,
Ортидан ҳуриб қолди.

ҚУЛОҒИ ҚАНИ?
Жўжачани кўрди-ю,
Қараб қолди улоқча:

—Шундай яхши жўжада-
Йўқ экан-да қулоқча?!

ЖУДА ҚИЗИҚ

Тоғамнинг исми — Жиян,
Жиянимники – Тоғай.
«Жуда қизиғ-а?..» дея
Кулимсирар Улуғой.

ТИШИНГИЗМИЗ

Тишигизмиз, тишингиз,
Нега йўқ ҳеч ишингиз.
Айтиб ўтириш шартми,
Керак-ку ювишингиз!
Бўлмаса ҳеч ишингиз,
Битта қолмай тушамиз.
Қани овқат ейишда
Нима бўлар ишингиз?!

ПИДАНА

Пиданаман, пидана,
Мени тўймай ҳидланг-а!
Билмай ҳидлаб кўювди,
Сайраб кетди бедана!

Э, ОМОН БЎЛГУР

Синглим Меҳрибон
Жуда меҳрибон:
Укачасини
Урмас ҳеч қачон.
Укам Қаҳрамон
Жуда қаҳрамон:
«Поҳ!» десангиз ҳам
Қўрқмас ҳеч қачон.
Укачам Ўткур
Сал ўтмас, қурғур:
Олгани «уч»-да,
Э, омон бўлгур!

ТАМОМ ЭДИ

Уйимизга тоғам келди.
«Ўқиш қалай, жиян?» деди.
Яхшиямки сўрамади
Кундалигим.
Тамом эди!

ОЛМА ТЕРИШ

Ҳамма ишни
Бўлиб олдик
Олма териш
Маҳали.

Қутиларни
Келтиришга
Кетди
Нор ва Бегали.
Нур ва Ғани
Узар бўлди
Чиқиб дарахт
Шохига.
«Ҳорманглар!..»деб
Туриш, қаранг,
Менга тегди
Бахтимга!

ЎРМОН
Мен тушимда
Ер юзини
Ўрмон қилибман.
Сўнг ўрмондан
Чиқолмасдан
Ҳайрон бўлибман.
Ҳар ёғимда
Минг турли қуш
Сайраб турармиш.
Ўрмонзорни
Улар мендай
Яхши кўрармиш.
Ер юзини
Ўрмон қипман
Тушда бўлса ҳам.
Сиз-чи, нега
Бор дарахтни
Кесасиз, акам?

ТУРДИ ВА КЕТМОН
Кетмонни бир тепса Турди,
«Манглайига битта урди».
Турди эса, «воҳ!» деди-ю,
Буни кетмонидан кўрди.

ТУРДИ ВА ДЎППИ
Излагандан-излаб юрса
Дўпписини
Турди укам,
Буни қаранг:
Шундоққина
Бошида турган экан!

МЕН ҲАМ ОЛМАСАМ...
Омонвой, нега
Олган баҳонг «уч»?
Ўқувчи шунча

Бўладими пуч?
Қаранг қурғурнинг
Жавоби осон:
—Ким олар уни
Мен ҳам олмасам?!

ИККИ ЎҚУВЧИ
Иккинчида «5» га
Ўқиса Раҳмат,
Бешинчида «2» га
Ўқийди Шавкат.

МУШУК–МУСОБАҚАДОШ!
Ана энди ёз бўлди,
Менга роса соз бўлди.
Дарс тайёрлаш йўқ, энди—
Ташвишларим оз бўлди.
Эҳ, ўйнайман-ўйнайман,
Ўйнаб сира тўймайман.
«Мушук-сичқон» ўйнашиб,
Тутмагунча қўймайман.
Тонгдан ишқалаб кўзни,
Ейвераман тарвузни.
Эҳ шу вақт қиш бўлсайкан—
Паққос туширсам музни!
Ойим буюрса юмуш,
Сира менга ёқмас хуш.
–Вой-вой, белим синди, – деб,
Ётиб оламан «беҳуш».
Ана шундай, маза ёз,
Буни билар мен ва Мош.
Эҳ, ухлайман, ухлайман,
Мушук – мусобақадош!

ҲАЗИЛКАШ ЭШАК
Ҳанграворсам, Гулларнинг-чи,
Капалаги учиб кетар!
Ўтлаб юрган Бузоқлар ҳам
Бундай қараб, чўчиб кетар.
Ҳанграсам ҳам,
Уйғонмайди
Ухлаб ётган кишилар.
Ҳанграворсам,
Буни қаранг,
Яна қаттиқ пишиллар.
Ҳо-ҳо-ҳо-ҳо-ҳо-ҳо-о!..

ОЗДАЙИН ҲАРФ
Қизиқ-да Шариф:
Тўғри сўз қолиб,
Алини Ал дер,

Валини
Вал дер.
Қумрини Қум дер,
Умрини Ум дер.
Бўронни
Бўр дер,
Ўрмонни Ўр дер.
Ўзини агар
Шариф демай, Шар
Десак, не бўлар?
«Пақ!» деб ёрилар?!
Қизиқ-да Шариф:
Оздайин ҳарф...

АҲМАД АКАГА ҲАЗИЛ
Аҳмад ака,
Раҳмат ака!
Ўргатдингиз
Шахмат, ака.
Лекин у кун Ютиб қуйдим.
Бўлмади-ёв
«Ҳурмат», ака!

НАРИМОННИНГ ИЯГИ
Наримоннинг
Тишларини
"Қурт еб қўйган".
Наримон лол:
Ахир қачон
У қурт еган?..
Билмайдики:
Қанд-курс топса,
Ейверганин.
Бугун эса,
Боғлаб олган
У иягин.
Ҳа, нафсини
Қўйган бола
Хафа бўлар.
Наримондек
Иягини
Боғлаб юрар.

ТУЯМАН
Мен туяман, туяман,
Янтоқ есам тўяман.
Ҳар туйганда бир марта
"Яшаш соз!" деб қўяман.
Зўрманми, пучмияман?!

НИМА ҚИЛЯПСАН?

– Билмасвой полвон,
Нима қиляпсан?
–"Мусиқа" китобини
Роса-а-а чаляпман!

ҚУЁН
Мен қуёнман, қуёнман,
Сабзини еб қўяман.
Бир қопгина бўлади,
Очофат деб ўйламанг.
Мен қуёнман, қуёнман.
Дикир-дикир ўйнайман.
Қўшиқчи бўлиб қолсам,
"Сабзижон!" деб куйлайман.

УЯЛИШ
Менинг исмим Мирали,
Деб қўйманг яна "балли!"
Еттига кирган билан —
Ўқиёлмайман ҳали.

ВАЛИ КИМ?
Валига ҳамма
Ҳайрон қолади.
Чунки у нуқул
"Тўрт", "беш" олади.
Бунинг устига,
Чиройли ҳам у.
"Вали ким?.." дерсиз,
Вали менман-ку!

ОББО!
Беш юзта туфли олса
Қизчасига мингоёқ,
Каранг, бари тор келди...
Кийгизувди келибоқ!

ЧАЛАВОЙНИНГ ТЎЛА ТУШИ

Тушимда-чи, тушимда
Қизиқ ишлар бўлганмиш.
"Икки" ларга тўрхалтам
Роппа-роса тўлганмиш!
Кўрмагандек ҳеч нарса
Кетармишман шаҳарда.
Олармишман чап қўлга,
Ўнгим толса агарда.
Тўрхалтага, гоҳ менга
Ҳамма ҳайрон боқармиш.
Изза бўлиш қаёқда,
Қайтага хуш ёқармиш.

Биров охирж:
— Қўйиб чиқ,
Бор уйингга!– дер эмиш.
– Ўзим гумдон қилай ё,
Бер бу ёққа, бер!—дермиш.
"Э-ҳа, э-ҳа, нега?.."деб
Тегармишман жонига.
—Йўқот буларингни!..– деб
Туширди-ку жағимга.
Шундоқ кетсам уйғониб,
Соат ҳам ўн бўлибди.
"Тинчликми?.."деб тепамда
Ойим кулиб турибди.

ЧУМЧУҚЧАНИ БИЛАДИГАН БОЛА
Вали бир кун:
—Чумчуқчани
Биламан,–деб қолди-ку
Али бўлса, – йўқ, билмайсан,
Йўқ! – деб шовқин солди-ку.
Али деди: – Ўзбекчани
Ўзи базур биласан.
Чумчуқчани биламан, деб
Мақтаниб не қиласан?
– Чумчуқчани билмайманми?
Деди Вали қизишиб.
Уйга кириб қолган экан,
Тутиб олдик қувишиб.
– Чумчуқчами?– деди Али
Энди гапга тушуниб.
Чумчуқларга қарадилар
Ака-ука кулишиб.

ТУШ   ЭКАН...
"Уйқу" шеърини
Ёд олдим роса.
Канийди энди
Мендан сўраса!
Эҳ, қани тезда
Тонг отса эди!
Хўроз ҳаммани
Уйғотса эди.
Уфқлар яшнаб,
Тонг отди, қаранг!
Эҳ, қанот боғлаб
Мактаб бораман!
Бахтимга мендан
Сўради, ура!
Ўзиям боплаб
Айтдим-да, жўра!
"Беш!" дейиш билан

Қувониб кетдим.
 Афсус, туш экан,
Уйғониб кетдим...

ҒОЗ

Мен нимаманми,
Ғозман?
Гердайганман
Бир оз ман.
Савлатимга
 Ишонманг,
Хабарим йўқ,
Парвоздан.

ЯКШАНБАДАН АЙЛАНАЙ
Якшанбадан айланай,
Шу кун бўлмайди ўқиш.
Кимдан чиққан бўлсаям,
 Жуда маъқул бундай иш.
Ўқийвериб олти кун
Тамом бўлсан-е, хўп.
 Бугун эса,
ЯКШАНБА,
Якшанбани сила, ўп!
Қани тушдикми ўйин: Ҳўп,
Ҳўп,
Ҳўп!

АЙЁР МУШУК
Ҳалиманинг мушуги
Сут берсангиз, ичмайди.
«Ичгим келмаяпти», деб
Маза қилиб ухлайди.
Ошхонадан ўғирлаб,
Қорнини қилар таранг.
 Энди «ичгим келмайди»
Деб туришига қаранг!

ОҒАЙНИЛАР
Тол теракка қарайди,
Терак толга қарайди.
Гўёки бир-биридан-
Ҳолу аҳвол сўрайди.
«Салом!» демоқчи эди,
Музлаб қопти «тиллари»
 Фақат «кўришиб турар»
Қор шохлари—қўллари.

«КАМТАР» БОЛА
«Яхши бола қайси?» деб
Излаб юрманг, ўзимман!

Ишонмасангиз агар,
Сўраб кўринг ўзимдан.

КУЧУКЧА

Кучукчаман,
Вовуллайман
Кўринса қора.
Эгам менга
Суяк берар
Кўнглимга қараб.
Бу дунёда
Суяк чайнаб
Ўтади умрим.
Суяк таъмин
Билмаганлар
Ўзидан кўрсин!

ТИПРАТИКАН

Типратикан игнаси
Ҳеч қаёққа сиғмайди.
Аммо сўранг биттасин,
«Ўзи оз...» деб йиғлайди.

ПЎЧОҒИ БИЛАН

– Тарвуз яхшими,
Майиз яхшими?
Нор полвон кулар:
–Майиз яхши-да,
Пўчоғи билан
Еворса бўлар!

ЎРДАК

Мен ўрдакман, ўрдакман.
Сувда сузиб юраман.
Сувда сузиб юришни
Жуда яхши кўраман.

Мен ўрдакман, ўрдакман,
Куни бўйи сузаман.
Кимки бўлса дангаса,
«Ға-ға-ға!» деб куламан.

УР-Е, ЁМҒИР ЁҒЯПТИ!

–Ур-е, ёмғир ёғяпти!–деб
Ичкаридан чиқаётган дам
Нимагадир урилиб кетиб,
Йиғлаб қолди кичкина
Ҳамдам.
Унинг ёмғир-ёмғир ёшини
Кўзларимга суртгим келади.

Бу ёмғирни севгувчи бола
Кўнгли йиғлаб шоир бўлади.

ТОЙЧОҚ

Мен тойчаман, тойчаман
Кўм-кўк ўтлоқда.
Йўнғичқа еб юраман
Хушбўй овлоқда.
Ёнгинамда шилдираб
Оқиб ётар сой.
Кечалари тепамда
Порлаб турар Ой.
Кеча ширин туш кўрдим:
Йўқ эмиш нўхтам.
Нўхтасиз, оҳ бу дунё
Қанчалар кўркам!...
Мен тойчаман, тойчаман
Кўм-кўк ўтлоқда.
Ҳавасдаман нўхтасиз
Муздек булоққа.

КОНЦЕРТ БЎЛДИ

Рубоб чалиб шўх хўроз,
Чиройли ўйнар товуқ.
Қор ёққан билан бироз,
Сираям эмас совуқ.
Давра бўлиб жўжалар
Қарсак чалиб туришди.
Тўлиб кетиб кўчалар,
– Ҳамма бу ён юришди.
Бир пайт айиқ, кенгуру
Тушиб кетди ўйинга.
Концерт бўлиб жуда зўр,
Кетдилар уй-уйига.

ТОШБАҚА

Тошбақаман, тошбақа,
Ўрганмадим шошмоққа.
Ўрганганим–қирлардан
Аста-аста ошмоқ-да!
Тошбақаман, тошбақа,
Юролмайман бошқача.
Қизиқмадим спортга
Кириб шунча ёшгача.
Тошбақаман, тошбақа,
Жим турмайман тошдақа.
Юраман-ку ишқилиб,
Танқид қилманг, Тош ака!

БОЛТА

Мен болтаман, болтаман,
Тўнкаларни ёраман.
Мунча полвонлигимга
Ўзим ҳам лол қоламан!

ПАЛЬТО
Мен пальтоман, пальтоман,
Қишда юким «ортаман».
Қолган учта фаслда
Жим-жит хуррак отаман.

«ПОРТФЕЛИМ ҚАНИ?»
Портфелини йўқотиб
Шошилар эди Нортош.
«Мана, мана, опа!» деб
Ёрдамлашди Хол «бебош».
Шошиб қараса опа,
Хол кўрсатар бурнини.
Мазах қипти Нортошни
Билсин-да деб ўрнини.

ТОШБАҚА–ЧЕМПИОН
Тошбақа-чи, тушида
Чемпион бўлган эмиш!
Кийикдан ўзиб кетиб,
Омади кулган эмиш.
“Йўғ-е, нега ундай?..» деб
Хаёл сурмангиз асти:
Мусобақада ҳакам
Экан-да ўз тоғаси!

ТУЯ
Хабарингиз борми-йўқ:
Жуда кўп сув ичаман.
Бир симирсам, бир ҳафта
Сув ичишдан кечаман.
Шунинг учун яшайман
Саҳро деган ерларда.
Мени кўриб «қизиқ...» деб
Кулсангизлар кераг-а?!

ТОВУҚЛАР ВА ТУРНАЛАР
Турналарни кўриб товуқ,
Сўзлар эди оғзин артиб:
–Юрибмиз-да гўнг титиб, ўҳ,
Ана тартиб, мана тартиб!..

ҚОТИБ ҚОЛДИ!

Типратикан
Кетаётиб,
Битта игна
Топиб олди.
Қувонгандан
Не қиларин
Билмай, кулиб
Қотиб қолди!

ОЙИСИГА ҚАРАШМАС
Бешга кирган Холида
Ўйнаб юрар ҳовлида.
Укачасин овутмай,
Чана сурар ҳоли-да.
Ойиси дер: – Холида,
Ўйнамай ўз ҳолингга
Қара, жоним, укангга,
У-бу бериб қўлига!
«Хўп-хўп» дея Холида
Ўйнайверди ҳовлида.
Ундан хурсанд бўлдими
Ойижони Мавлуда?!

ҲАРФЛАР
-Мени яхши кўрмайди
Ҳарфлар,– дейди Омон.–
Қанча яхши ёзсам ҳам,
Ёзилиб қолар ёмон ...

МАҚТАНЧОҚ ҚАРҒА
Қишни севган қарғаман,
Қачон кўрманг, қордаман.
Агар «қор-қор!» демасам,
Қор ёғмайди, ўйласам.

БЕГЕМОТ

Бурни билан оғзи "йўқ"
«Озғингина» ҳайвонман.
Кимки менга лол бўлса,
Мен ҳам унга ҳайронман.

ШЎХ БОЛАЛАР
(Айтишув)
– Болажонлар, қандайсиз?
– Бизми, хўрозқанддаймиз!
– Ўқишлар зўрми, қалай!
– "Икки"дан йўқҳарқалай!
– Нечанчида ўқийсиз?
– Ўқимаймиз, тўқиймиз!

– Зўр-ку, шеърми, ҳикоя?
– Шеър?! Шеърга қани мия?!
–Йўқса нима тўқийсиз?
- Тўқимаймиз, ўқиймиз!
- Масхарабозмисизлар?
- Шўхмиз-да бир оз бизлар!
- Бола бўлса ШЎХ бўлсин!
- Шўх бўлмаса, йўқ бўлсин!

– Болажонлар, қандайсиз?
– Бизми, ХЎРОЗқанддаймиз!!!

КАЛАМУШЛАР ҚЎШИҒИ
(Каламушлар ўқимасин)
Биз—бир талай каламуш
Кемиришни биламиз.
Текин донни еб олиб,
Семиришни биламиз.
Маргимушдан берсангиз,
Қирилишни биламиз.
Текин томоқ, десангиз,
Тирилишни биламиз!

ЎРИК
Наим ўрик қоққан дам,
"Ҳа, яшавор!" деб турдик.
Тек турмадик бизлар ҳам:
Тушганини еб турдик.

САЛОМАТ–АЛОМАТ

Бир қизча бор,
Оти унинг — Саломат.
Саломатнинг
Қилиқлари –
аломат.
Дарсда доим
Бўлинади
Диққати:
" Музқаймоқми
Ёки писта
Қимматми?
Нега учта
Эмас одам-
Қўллари?
Қорни очса ,
Тез овқат еб-
Бўларди...
Юмронқозиқ
Қизиқми ё
Тошбақа?
Хуллас,

унинг
Хаёллари
Шунақа.
Шунинг учун
Доим “2”
Баҳоси.
Ким айтади;
Нима бунинг
Давоси?.

«ҚИЛМАШ КЕРАК ХОР»
Эркаланиб
То тушгача
Ухлаб ётар Нор.
Дейди:
– Уйқу
Зўр нарса-да,
Қилмаш керак хор!

КУЧУК ВА УЧУҚ

Укам билан иккимиз
Мактабга бораётиб,
Ка-а-атта кучукни кўрдик,
Дам олар эди ётиб.
Укам билан иккимиз
Шаталоқ отиб кетдик.
Шу кетишда ўзиям.
Мактабга бориб етдик!
Орқамизга қарасак,
Қувмаган экан кучук.
Дедик:-Нега бўлмасам,
Лабимизда бор учуқ?!

КУРРА ЭСИ ЙЎҚ
Энди минаман десам,
Юриб кетди куррачам.
«Ушла, ушла!» деганча
Қолаверди акачам.
Мингги бўлмаган курра
Шундай бўлади, деди.
Курра бўлса, тумшуғин
Чўзиб югурар эди.
Ичимда дедим «Тўхта,
Сен курранинг ҳақинг бор.
Эгангни ҳурматламай
Ким бўлибсан, жонивор?!»

ТОПИШМОҚЛАР

* * *
Қанот қоқмай учади,

Булутларни кесади.
Арслон каби ўкириб,
Кенг фазони кезади.
Унга туннинг фарқи йўқ,
Кўкрагида ёниб ўт
Учаверар, нима бу?
– Бум, ҳозир... (Самолёт)

* * *

У нимадир, юрган билан
Силжимас ҳеч?
Тўхтаб қолар ундан хабар
Олсалар кеч. (Соат.)

* * *
Кундузи кўзи битта,
Кечаси минг битта. (Осмон.)

Тоғда бўлади,
Йиғлаб туради. (Булоқ.)